

UZASADNIENIE

Orzeczeniem z 23 listopada 2017 r. znak ON. (...)1.1600.2017.BK Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) w S. utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w S. z 16 października 2017 r. zaliczające Z. W. do osób o lekkim stopniu niepełnosprawności z symbolem niepełnosprawności 05-R do dnia 31 października 2019 r. (...) wskazał, że ubezpieczony wymaga zatrudnienia na otwartym rynku pracy z ograniczeniami wynikającymi z psychofizycznych możliwości, przekwalifikowania zawodowego, konieczności zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze oraz pomoce techniczne oraz wymaga korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji. Uzasadniając swoje stanowisko organ wskazał, że schorzenia ubezpieczonego powodują w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podanych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną. (orzeczenie – k. 19-19v, 30-30v akt Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) w S. stanowiących załącznik do akt sprawy i zwanych dalej „aktami rentowymi”).

Odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu złożył ubezpieczony Z. W. domagając się zmiany stopnia niepełnosprawności i zaliczenie go do co najmniej osób o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności. W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazał, że pomimo półrocznego leczenia jego stan zdrowia uniemożliwia mu podjęcie pracy zawodowej. Dodał, że przez ostatnie 10 lat pracował w Zakładzie Pracy (...), a teraz nie przedłużono mu umowy ze względu na niezdolność fizyczną. Nadto wskazał, że ma ustalony termin operacji kręgosłupa. (odwołanie – k. 3-3v).

Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) w S. wniósł o oddalenie odwołania w całości wobec niespełnienia przez Z. W. przesłanek pozwalających na zaliczenie go do wyższego niż lekki stopień niepełnosprawności, uznając jednocześnie, że nie miał podstaw do wydania innego orzeczenia niż zaskarżone. (odpowiedź na odwołanie – k. 4-4v).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Z. W. urodził się (...) Ma wykształcenie zasadnicze zawodowe w kierunku tokarz. Posiada uprawnienia operatora sztaplarki oraz suwnicowego.

Niesporne

Z. W. cierpi na przewlekły prawostronny zespół bólowy lędźwiowo-krzyżowy na tle zmian dyskopatycznych krążków międzykręgowych L4/L5 i L5/S1.

W okresie od 29 maja 2017 r. do 25 maja 2018 r. korzystał ze świadczenia rehabilitacyjnego.

Z powodu silnych bólów kręgosłupa kilkakrotnie był leczony w warunkach ambulatoryjnych.

Dowód:

- zaświadczenie lekarskie – k. 11 akt rentowych,
- dokumentacja medyczna – k. 1-10 akt rentowych,
- ocena zdrowia – k. 27-27v akt rentowych.

5 lutego 2018 r. Z. W. przeszedł w (...) Publicznym Szpitalu (...) w S. zabieg odbarczenia korzenia nerwu prawego na poziomie L5 kręgosłupa.

Dowód: karta informacyjna leczenia szpitalnego – k. 16.

Obecnie u Z. W. rozpoznaje się stan po świeżo przeżytym zabiegu operacyjnym na kręgosłupie (odbarczenie korzenia nerwu prawego na poziomie L5 kręgosłupa) oraz okresowe dolegliwości bólowe kręgosłupa odcinka lędźwiowo-krzyżowego w związku ze świeżo przeżytym zabiegiem operacyjnym na kręgosłupie.

Schorzenia narządu ruchu powodują u Z. W. lekki stopień niepełnosprawności o symbolu 05-R. Niepełnosprawność ma charakter okresowy od 3 października 2017 r. do 3 lutego 2018 r. Natomiast w okresie od 4 lutego 2018 r. do końca grudnia 2018 r. z uwagi na przeżyty zabieg operacyjny kręgosłupa Z. W. jest niepełnosprawny w stopniu umiarkowanym.

Z. W. nie spełnia przesłanek wymienionych w art. 8 ust. 1 ustawy z 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym. Nie jest osobą ze znacznie ograniczoną zdolnością do poruszania się i przemieszczania. Nie występują u niego cechy afazji, zaburzenia funkcji poznawczych, niedowłady, porażenia. Nie jest osobą leżącą – unieruchomioną, wymagającą pomocy osób innych w samoobsłudze i karmieniu.

Schorzenia narządu ruchu okresowo i umiarkowanie upośledzają funkcję układu ruchu. Z. W. ma zachowaną funkcję lokomocyjną i chwytną kończyn. Nie stwierdzono u niego cech uszkodzenia układu nerwowego i układu narządu ruchu w stopniu znacznym.

Z. W. może funkcjonować zarobkowo na otwartym rynku pracy z ograniczeniem dźwigania po okresie rehabilitacji.

Dowód: opinia biegłych sądowych z zakresu neurologii B. M. i z zakresu ortopedii A. K. – k. 17-20.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (tekst jednolity – Dz. U. z 2018 r., poz. 511) rozróżnić można trzy stopnie niepełnosprawności: znaczny, umiarkowany i lekki.

Do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innej osoby w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji. (art. 4 ust. 1 ustawy).

Do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych (art. 4 ust. 2 ustawy).

Do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu powodującą w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną lub mającą ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub techniczne. (art. 4 ust. 3 ustawy).

Standardy w zakresie kwalifikowania do poszczególnych stopni niepełnosprawności, uregulowane zostały w rozporządzeniu Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (tekst jednolity – Dz. U. z 2015 r., poz. 1110). I tak zgodnie z rozporządzeniem: niezdolność do pracy oznacza całkowitą niezdolność do pracy zarobkowej z powodu fizycznego, psychicznego lub umysłowego naruszenia sprawności organizmu (§ 29 ust. 1 pkt 1), konieczność sprawowania opieki - całkowitą zależność od otoczenia polegającą na pielęgnacji w zakresie higieny osobistej i karmienia lub w wykonywaniu czynności samoobsługowych, prowadzeniu gospodarstwa domowego oraz ułatwiania kontaktów ze środowiskiem (§ 29 ust. 1 pkt 2), konieczność udzielania pomocy, w tym pomocy w pełnieniu ról społecznych – zależność od otoczenia wymagającą wsparcia w czynnościach samoobsługowych, w prowadzeniu gospodarstwa

domowego, współdziałania w procesie leczenia, rehabilitacji, edukacji oraz w pełnieniu ról społecznych właściwych dla każdego człowieka zależnych od wieku, płci, czynników społecznych i kulturowych (§ 29 ust. 1 pkt 3), czasowa pomoc w pełnieniu ról społecznych – konieczność udzielania pomocy, o której mowa w § 29 ust. 1 pkt 3 w okresach wynikających ze stanu zdrowia (§ 30 ust. 1 pkt 1), a częściowa pomoc w pełnieniu ról społecznych – wystąpienie co najmniej jednej okoliczności, o której mowa w § 29 ust. 1 pkt 3 (§ 30 ust. 1 pkt 2), istotne obniżenie do wykonywania pracy - naruszoną sprawność organizmu powodującą ograniczenia w wykonywaniu pracy zarobkowej znacznie obniżające wydajność pracy na danym stanowisku w porównaniu do wydajności, jaką wykazują osoby o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną (§ 31 ust. 1 pkt 1), ograniczenia w pełnieniu ról społecznych - trudności doświadczane przez osobę zainteresowaną w relacjach z otoczeniem i środowiskiem według przyjętych norm społecznych, jako skutek naruszonej sprawności organizmu (§ 31 ust. 1 pkt 2), zaś możliwość kompensacji ograniczeń - wyrównywanie dysfunkcji organizmu spowodowanej utratą lub chorobą narządu odpowiednio przez przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne (§ 31 ust. 2 rozporządzenia).

W rozpoznawanej sprawie niespornym było, że odwołujący się jest osobą niepełnosprawną. Spornym natomiast pozostawał stopień niepełnosprawności, jakim skutkują jego schorzenia. Ubezpieczony kwestionował bowiem zaliczenie go do lekkiego stopnia niepełnosprawności utrzymując, że stan jego zdrowia skutkuje stopniem umiarkowanym.

Z uwagi na fakt, że rozpoznanie przedmiotowej sprawy wymagało wiadomości specjalnych sąd dopuścił dowód z łącznej opinii biegłych sądowych z zakresu neurologii oraz ortopedii.

Z opinii biegłych sądowych z zakresu neurologii B. M. oraz z zakresu ortopedii A. K. wydanej po badaniu podmiotowy i przedmiotowy ubezpieczonego wynika, że schorzenia kręgosłupa czynią Z. W. niepełnosprawnym w stopniu lekkim w okresie od 3 października 2017 r. do 3 lutego 2018 r. z symbolem niepełnosprawności 05-R, zaś w okresie od 4 lutego 2018 r. (data przeprowadzenia operacji kręgosłupa) do końca grudnia 2018 r. (do zakończenia leczenia i rehabilitacji) niepełnosprawnym w stopniu umiarkowanym. Biegli wskazali, że w związku z zabiegiem operacyjnym odbarczenia korzenia nerwu prawego na poziomie L5 kręgosłupa dysfunkcja narządu ruchu odwołującego się ma charakter umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, okresowo do końca 2018 r. Dodali, że odwołujący się w związku z operacją kręgosłupa wymaga leczenia i rehabilitacji z powodu zgłaszanych dolegliwości bólowych kręgosłupa odcinka lędźwiowo-krzyżowego. Nadto biegli wskazali, że Z. W. nie ma niedowładów, porażień, porusza się samodzielnie, a funkcja lokomocyjna i chwytna jest zachowana. Zaznaczyli, że nie stwierdzili cech uszkodzenia układu nerwowego i układu narządu ruchu w stopniu znacznym. Biegli stwierdzili, także, że odwołujący się nie spełnia przesłanek przyznania karty parkingowej oraz może pracować na otwartym rynku pracy z ograniczeniem dźwigania po okresie rehabilitacji.

Strony nie wniosły zarzutów do opinii biegłych sądowych.

Opinia biegłych wydana po badaniu podmiotowym i przedmiotowym ubezpieczonego Z. W. oraz analizie dostępnej dokumentacji medycznej dotyczącej stanu jego zdrowia są jasne i spójne, a ich wnioski w sposób logiczny i przekonujący obszernie umotywowane.

Mając na uwadze wszystko powyższe, jak i wskazywaną wcześniej spójność i logiczność opinii należało uznać opinię za rzetelną i wiarygodną, a w konsekwencji podzielić zawarte w niej wnioski nie znajdując podstaw do ich kwestionowania.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy dał podstawy do uznania, że ocena stopnia niepełnosprawności odwołującego się dokonana przez Zespoły orzekające w sprawie była jedynie częściowo prawidłowa, ponieważ Zespoły orzekające w dacie badania nie dysponowały dowodami medycznymi dotyczącymi operacji kręgosłupa ubezpieczonego.

Zważywszy na definicję lekkiego i umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, stopień dysfunkcji odwołującego się świadczy o zasadności zaliczenia go okresowo od 4 lutego 2018 r. do 31 grudnia 2018 r. do osób o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, z symbolem niepełnosprawności 05-R.

Mając na uwadze wszystko powyższe Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżone orzeczenie Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) w S. z 23 listopada 2017 r. znak ON. (...).1.1600.2017.BK w ten sposób, że zaliczył odwołującego się Z. W. do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności na okres od 2 lutego 2018 r. do 31 grudnia 2018 r.

Na marginesie niejako wskazać należy, że w pozostałym okresie orzeczenie Zespołu pozostaje aktualne. Sąd nie odalił jednak w żadnym zakresie odwołania Z. W. uznając, że wyrok odpowiada zadaniu odwołania, w którym odwołujący się domagał się zaliczenia do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności bez wskazania okresu, jakiego miałyby to zaliczenie dotyczyć.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)